

stor Del foranlediget af, at de fjerne Havne. Det var ønskeligt, om vore Folk i Stedet for at rejse til de fjernere Verdensdele, kunde finde en passende Sysselsættelse netop ved Fiskeriet, som jeg antager vilde være en overmaade sund Sysselsættelse. Jeg kan kun finde det godt og rigtigt, at denne store Bevilling er givet, men det viser unegtelig en meget stor Smødekommnen fra det andet Things Side. — Gaa vi til Landvæsenet, forholder det sig ligesaa, ogsaa der er stigende Udgifter. Jeg beklager det ikke, jeg finder det aldeles rigtigt, og jeg tør tro, at det andet Thing, efter Forhandlingerne at dømmes, har ansporet den ærede Minister til at gaa videre, i alt Fald er der kommet flere Forslag, foranlediget ved Anmodninger derfra, til Folk, der skal opdrages til Konsulenter, til Ansættelse af en Agent i England, der skal varetage Landbrugets Interesser, og saaledes paa mangfoldige Punkter. Jeg beklager det ikke, jeg finder det rigtigt. Der er ogsaa foreslaaet en Forhøielse til Kultivering af Heberne, og til Beplantning af Klitterne, som allerede er berørt. Det forekommer mig, at det ærede 3die kongevalgte Medlem (Thygesen), om jeg saa maa udtrykke mig, uden at misforstaa, var lidt ufornuftelig. Naar man lægger Mærke til, at Budgettet er steget fra 100,000 til 150,000 og nu til 200,000, eller i hvert Fald 197,000 Kr. til Klitplantningen, forekommer det mig nok, at der kunde være nogen Grund til Tilfredshed. Ligeledes er Bevillingen til Heberne forhøiet fra 50 til 71,000 Kr., og Bevillingen til Hedeselskabet er ligeledes forhøiet. Man kan, som sagt, ikke andet end glæde sig over, at det andet Thing har været saa imødekommende paa alle de af mig nævnte Punkter.

Jeg tror derved at kunne forlade Sædenrigsministerens Budget, som forekommer mig i enhver Henseende rundeligt. Justitsministerens Budget skal jeg ikke berøre, om det pleier der ikke at finde synderlig Stridighed Sted, men derimod har det undertiden været desto livligere om Kultusministerens, og jeg veed, at den Bestyldning ikke sjelden er fremkommen, skjøndt jeg tror i høi Grad med Urette, at man fra en vis Side var altsfor knap med Kunst og Videnskab. Har den haft nogen Berettigelse — jeg tror det ikke — har den det visselig ikke for dette Budgets Vedkommende. Man veed jo, at det er en Sætning, der fastholdes, og som maaste burde fastholdes med større Stræng-
 hed, end sket er i senere Aar, at der ikke maa ske Lønningsforbedringer paa Finantsloven, men at dette skulde ske ved særlig Lov. Jeg skal nu erkjende, at de paagjældende Vi-

denskabsmænd ingenlunde har for høi Løn, men her er dog uden Videre f. Ex. voteret 14 Profesforboliger à 1,200 Kr., man er uden Videre gaaet op fra 8 til 16,000 Kr. til Boliger, og dette er ingen ringe Lønningsforbedring. Man har vel ikke ment at kunne gjøre det paa anden Maade, for ikke at gribe for dybt ind i Lønningsforholdene, og saa gjør man det paa den Maade, men det er ogsaa en ganske god Lønningsforbedring, og paa flere Punkter viser den samme Smødekommnen sig lige over for Universitetet. Hvad ellers de videnskabelige Formaal angaar, er der en Række af personlige Understøttelser til Videnskabsmænd. Noget Vignende gjør sig gjældende med Hensyn til Kunst f. Ex. lige over for det kongelige Theater. Naar man veed, at det sidst afslagte Regnskab for Theateet har et Understud af 200,000 Kr., og naar man hører den aabne Bekjendelse fra Theaterchefen, billiget af Ministren, at det nuværende Theater duer i Grunden ikke, at det kun er de ydre Mure, der duer, at man er nødt til tidligere eller senere, enten at bygge det om i den Grad, at Bevillingen vilde være lige saa stor som til et nyt Theater, eller til at bygge et nyt Theater, eller man maa se at faae et andet Theater til, kunde der maaste, naar man vilde være meget brutal, være Anledning til at sige, som man en Gang saagde, om det ikke var passende at „lukke Butikken“. Jeg siger ikke, at det er den Wei, der skal gaaes, men det Svar Folkethinget har givet derpaa, forekommer mig i den Grad imødekommende, at de Herrer, naar de læser Svaret paa disse Fakta, vistnok selv i deres stille Sind er forbausset derved. Hvad er egentlig Svaret derpaa? Svaret er, at naar der forlanges kongelig Ansættelse til Stuepillere og Stue-spillerinder, saa faar man det. Da Forslaget stilledes om at leie et nyt Theater i Følge den aabne Bekjendelse af, at det Theater, der har kostet saa urimelig store Summer imod det andet Things Nei, ikke duede, hvad var saa Svaret? Ordføreren sagde ganske sagtnodig, at det var ikke saa let strax at gaa ind derpaa, det var ikke tilbørlig finansiel overbeiet, men det har ikke havt nogen Regtelse til Følge, det har ikke, jeg havde nær sagt en absolut Regtelse til Følge, det var kun en Udskyden, om jeg saa maa sige, af Sagen. Og lad mig tage een Ting til bedrørende Kunst, aabenbart fremfkyndet ved selve det andet Thing. Det er Bevillingen af 30,000 Kr. til at tjøbe Kunstværker for ved den nordiske Kunst- og Industriudstilling; det er jo ogsaa en Post, vi finde her. Kort sagt, der er i denne Henseende en saadan Rundhaandethed, at jeg som sagt ikke synes,